

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

Atjaunināta sociālā programma

P6_TA(2009)0370

Eiropas Parlamenta 2009. gada 6. maija normatīvā rezolūcija par atjaunināto sociālo programmu (2008/2330(INI))

(2010/C 212 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. jūlija paziņojumu par Atjaunināto sociālo programmu iespējas, pieejamība un solidaritāte 21. gadsimta Eiropā (COM(2008)0412) (Paziņojums par atjaunināto sociālo programmu),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. novembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par to, kā piemērot principu par vienādu atalgojumu vīriešiem un sievietēm ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 22. oktobra rezolūciju par uzdevumiem, kas jārisina saistībā ar koplīgumiem ES ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. jūlija paziņojumu „Atjaunotas saistības veidot sociālu Eiropu - stiprināt atklāto koordinācijas metodi sociālajai aizsardzībai un sociālajai integrācijai” (COM(2008)0418),
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūciju par nediskrimināciju, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. jūlija paziņojumu „Nediskriminācija un vienlīdzīgas iespējas. No jauna izteikta apņemšanās” (COM(2008)0420),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu (COM(2008)0800),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra paziņojumu „Stabilāks darba un privātās dzīves līdzsvars - spēcīgāks atbalsts profesionālās, privātās un ģimenes dzīves saskaņošanai” (COM(2008)0635),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 12. oktobra paziņojumu „Valsts finanšu ilgtermiņa ilgtspējība Eiropas Savienībā” (COM(2006)0574) un Parlamenta 2008. gada 20. novembra rezolūciju par sociālās drošības sistēmu un pensiju nākotni - to finansēšana un individualizācijas tendence ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 17. oktobra paziņojumu „Sociālās aizsardzības modernizēšana, lai panāktu lielāku sociālo taisnīgumu un ekonomisko kohēziju - no darba tirgus atstumtu cilvēku aktīvas sociālās integrācijas pastiprināšana” (COM(2007)0620) un Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par sociālās integrācijas veicināšanu un nabadzības, tostarp bērnu nabadzības, apkarošanu ES ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 1992. gada 24. jūnija ieteikumu 92/441/EEK par kopīgiem kritērijiem attiecībā uz resursu un sociālās palīdzības pietiekamību sociālās aizsardzības sistēmās ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0544.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0513.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0039.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0556.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0467.⁽⁶⁾ OV L 245, 26.8.1992., 46. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 27. jūnija paziņojumu „Ceļā uz kopīgiem elastīguma un sociālās drošības principiem: vairāk un labākas darba vietas, izmantojot elastīgumu un drošību” (COM(2007)0359) un Parlamenta 2007. gada 29. novembra rezolūciju par kopējiem elastīguma un sociālās drošības principiem ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 25. jūnija paziņojumu „Vispirms domāt par mazākajiem. Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts „Small Business Act”” (COM(2008)0394),
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 26. februāra paziņojumu „Sociālās realitātes analīze - starpposma ziņojums 2007. gada pavasara Eiropadomes sanāksmei” (COM(2007)0063) un Parlamenta 2007. gada 15. novembra rezolūciju par sociālās realitātes analīzi ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 24. maija paziņojumu „Veicināt pienācīgas kvalitātes nodarbinātību visiem - Eiropas Savienības ieguldījums nolūkā īstenot programmu pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai pasaulē” (COM(2006)0249) un Parlamenta 2007. gada 23. maija rezolūciju par pienācīgas kvalitātes nodarbinātības visiem veicināšanu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2005. gada 13. oktobra rezolūciju par sievietēm un nabadzību Eiropas Savienībā ⁽⁴⁾ un tajā ietverto nabadzības definīciju,
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 17. jūnija nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gadu (2010. gads) ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās noteikumus par sociālajām tiesībām, un EK līguma 136. pantu,
 - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 22. novembra Zaļo grāmatu „Darba likumdošanas modernizēšana, lai risinātu 21. gadsimta radītās problēmas” (COM(2006)0708),
 - ņemot vērā Komisijas 2001. gada 18. jūlija Zaļo grāmatu „Eiropas programma korporatīvās sociālās atbildības veicināšanai” (COM(2001)0366) un Komisijas 2006. gada 22. marta paziņojumu „Partnerības izaugsmei un nodarbinātībai īstenošana - veidot Eiropu par izcilības paraugu uzņēmumu sociālās atbildības jomā” (COM(2006)0136), kā arī Parlamenta 2007. gada 13. marta rezolūciju par korporatīvo sociālo atbildību: jauna partnerība ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 22. aprīļa deklarāciju par bezpajumtniecības uz ielām izbeigšanu ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā ANO 1966. gada Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Kultūras un izglītības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0241/2009),
- A. tā kā Eiropas Savienībā lielākās negatīvās sekas, ko radīs pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze, būs ievērojams bezdarba pieaugums, kas vissmagāk skars neaizsargātākas sociālās grupas; tā kā augstāks bezdarba līmenis ir saistīts ar lielāku nabadzību un veselības aprūpes nevienlīdzību, atstumtību, noziedzību, nedrošību un nepietiekamu pārlicību par rītdienu;

⁽¹⁾ OV C 297 E, 20.11.2008., 174. lpp.

⁽²⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 463. lpp.

⁽³⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 321. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 233, 28.9.2006., 130. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0286.

⁽⁶⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 45. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0163.

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

- B. tā kā neatkarīgi no pašreizējās krīzes Eiropas Savienība jau ir sastapusies ar grūtībām, kas izriet no nepietiekamas ekonomikas izaugsmes, saspringtas demogrāfiskās situācijas un smāgiem dzīves apstākļiem aizvien globalizētākā pasaules ekonomikā;
- C. tā kā 2007. gadā 15,2 % Eiropas Savienības iedzīvotāju vecumā no 18 līdz 24 gadiem priekšlaicīgi pameta mācības;
- D. tā kā daudziem cilvēkiem Eiropas Savienībā nodarbinātība joprojām nenodrošina izklūšanu no nabadzības, turklāt 2006. gadā nabadzības apdraudējumam bija pakļauti 8 % strādājošo;
- E. tā kā 2006. gadā 16 % Eiropas iedzīvotāju bija pakļauti nabadzības apdraudējumam; tā kā īpaši neaizsargāti ir bērni, daudz bērnu ģimenes, vientuļie vecāki, bezdarbnieki, cilvēki ar invaliditāti, jaunieši, vecāka gadagājuma cilvēki, mazākumtautību pārstāvji un migranti;
- F. tā kā sievietes joprojām ir pakļautas lielākam nabadzības apdraudējumam dēļ tādiem faktoriem, kā ekonomiskā atkarība, darba samaksas atšķirības atkarībā no dzimuma un sievietes biežāk strādā zemu atalgotu darbu; tā kā šī situācija palielina iespēju, ka nabadzības apdraudējums pastāvēs arī nākamajās paaudzēs;
- G. tā kā cenu kāpums iepriekšējos gados ir ievērojami ietekmējis mājsaimniecību budžetu un nesamērīgi skāris neaizsargātākas sociālās grupas;
- H. tā kā vairāki pētījumi (piemēram, *Russell Sage* fonda pētījums par nodarbinātības nākotni) liecina, ka drīzumā katrs ceturtais, kurš nodarbināts kādā no attīstītākajām tautsaimniecībām, var būt zemu atalgoti un viņiem var draudēt nonākšana nabadzībā; tā kā attiecībā uz zemu atalgotiem darbiem situācija ir samērā vienāda, jo bieži vien šādos darbos pastāv nestandarta nodarbinātības attiecības, turklāt mazkvalificēti darbinieki, nepilnas slodzes darbinieki, sievietes, imigranti un jaunieši ir pakļauti lielākam apdraudējumam; tā kā zemu atalgotu darbu bieži vien pārmanto no paaudzes uz paaudzi un tā kā šī tendence ierobežo piekļuvi labai izglītībai, kvalitatīvai veselības aprūpei un citiem svarīgākajiem dzīves kvalitātes nosacījumiem;
- I. tā kā EK līguma 2. pantā noteikts, ka sieviešu un vīriešu līdztiesība ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem;
- J. tā kā Eiropas Savienībā notiek demogrāfiskās pārmaiņas, no kurām būtiskākās ir dzīves ilguma pieaugums un dzimstības līmeņa samazināšanās, lai arī dažās valstīs var novērot dzimstības pieaugumu;
- K. tā kā sagaidāms, ka demogrāfiskās izmaiņas veicinās apgādājamo vecāka gadagājuma cilvēku skaita divkāršošanos līdz 2050. gadam, kas jo īpaši ietekmēs iedzīvotāju fizisko un garīgo veselību;
- L. tā kā Komisijas dokuments „Ziņojums par demogrāfisko situāciju 2008. gadā - sociālo vajadzību apmierināšana sabiedrības novecošanas apstākļos” (SEC(2008)2911), kurā atzīta brīvprātīgo aprūpētāju izšķirošā nozīme sabiedrībā, aicināts Komisiju ņemt vērā pārliecinošos sociālos argumentus, lai aprūpētājus iekļautu turpmākās politikas izstrādē;
- M. tā kā finanšu krīzes ietekme uz faktisko ekonomikas situāciju nav pilnībā apzināta, taču nebūs iespējams sasniegt izvirzīto mērķi, proti, laika posmā no 2008. gada līdz 2009. gadam ES radīt 5 miljonus darba vietu; tā kā ekonomikas lejupslīde radīs lielāku bezdarba līmeni un, protams, lielāku nabadzību, izvirzot jaunus Eiropas sociālā modeļa uzdevumus;
- N. tā kā finanšu un ekonomikas krīze izraisa aizvien lielāku bezdarbu un nedrošību, kas rada ievērojamu sociālo spiedienu attiecībā uz sociālo kohēziju visā Eiropas Savienībā;

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

- O. tā kā ES ir apņēmusies panākt ilgtspējīgu attīstību sociālajā un vides jomā un tā kā ir pilnībā jāizmanto jaunu darba vietu radīšanas iespēja, kas var izrietēt no minētās apņemšanās;
- P. tā kā sociālais dialogs var būt būtisks, lai risinātu uzticības krīzi, ko saasina ekonomikas krīze, jo daudziem cilvēkiem mūsu sabiedrībā ir iedvestas bailes no nākotnes; tā kā vienlīdz liela prioritāte jāpiešķir arī tiem iedzīvotājiem, kuri jau ir izstumti no sabiedrības un kuru pašreizējā situācija pasliktinās šīs krīzes laikā;
- Q. tā kā visaptveroši Eiropas Savienības institucionālie pasākumi, kam raksturīga zināma ienākumu pārdale un vienota Eiropas sociālā modeļa jēdziena piemērošana, labvēlīgi ietekmē miljoniem vīriešu un sieviešu profesionālās dzīves kvalitāti ES darba tirgu nelabvēlīgākajos segmentos;
- R. tā kā priekšnosacījums tam, lai dažādās sistēmās saskaņotu vērtības, ir tādu valsts tiesisko un tradicionālo regulējumu ievērošana, kam raksturīgas šos modeļus regulējošas līdzsvarotas darba tiesības un koplīgumi;
- S. tā kā nestandarta darba attiecību gadījumā vairs nepiemēro noteikumus un procedūras, ko sociālie partneri noteikuši, noslēdzot koplīgumu;
- T. tā kā atjauninātajai sociālajai programmai ir jābalstās uz principu, ka efektīva un rezultatīva sociālā politika nodrošina ekonomikas izaugsmi un labklājību, un tā kā tādējādi var palīdzēt atjaunot iedzīvotāju sarūkošo atbalstu ES;
- U. tā kā jāizsaka nožēla par to, ka atjauninātajā sociālajā programmā nav iekļauts jautājums par vispārējās nozīmes sociālo pakalpojumu juridisko noteiktību;
- V. tā kā ir izteiktas lielas bažas par atjauninātās sociālās programmas nozīmi un pamanāmību, tostarp par skaidrības trūkumu attiecībā uz tās nolūku vai turpmākajiem pasākumiem, kā arī par sociālās jomas atklātās koordinācijas metodei (AKM) piedēvētās izcilības mazināšanos;
- W. tā kā Eiropas sociālie modeļi ir vērtību kopums sistēmu daudzveidībā un to īstenošana galvenokārt ir dalībvalstu kompetencē; tā kā Eiropas sociālās jomas uzdevumi, kas ietverti Līgumā, Pamattiesību hartā un Lisabonas līgumā, ir jāuzsver kā ES vispārējais mērķis, lai papildītu ES iedzīvotāju cerības un novērstu bailes; tā kā vairākās Eiropadomes pavasara sanāksmēs ir atkārtoti uzsvērts mērķis, kas paredz izskaust nabadzību un sociālo atstumtību, un vajadzība Lisabonas stratēģijā stiprināt sociālo jomu; tā kā atsevišķu dalībvalstu sociālās un nodarbinātības politikas veiksmīga vai neveiksmīga īstenošana ietekmē arī pārējās dalībvalstis, un līdz ar to debates par Eiropas sociālā modeļa reformu jāizvirza par kopēju ES un dalībvalstu prioritāti;
- X. tā kā galvenā uzmanība ir jāpievērš Lisabonas stratēģijas neveiksmīgajiem centieniem samazināt nabadzību ES, kurā pašreiz dzīvo 78 000 000 cilvēku, kā arī aizvien lielākajai nevienlīdzībai; tā kā ES ir jāpanāk attīstība ES un dalībvalstu to mērķu izstrādes un īstenošanas jomā, kas attiecas uz nabadzības un sociālās atstumtības samazināšanu, kā arī galvenajās jomās, kurās pašreiz ir noteikti rādītāji, lai iedzīvotājus pārliecinātu par to, ka ES vispirms kalpo iedzīvotājiem un tikai pēc tam - uzņēmumiem un bankām;
- Y. tā kā vairākos Eiropas Kopienų Tiesas procesos jēdziens „noteikumi, kam ir izšķiroša nozīme sabiedriskās, sociālās un ekonomiskās kārtības nodrošināšanai” ir lietots, neprecizējot, kurš šajā saistībā var izlemt, kādiem noteikumiem ir izšķiroša nozīme vispārējās sabiedriskās kārtības aizsardzībai kādā no dalībvalstīm;

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

- Z. tā kā Tiesa ir atzinusi, ka dalībvalstis nav kompetentas vienpusēji noteikt sabiedriskās kārtības jēdzienu vai vienpusēji piemērot citā dalībvalstī reģistrētiem pakalpojumu sniedzējiem visus savas valsts darba tiesību obligātos noteikumus un tā kā nav precizēts, kura struktūra ir kompetenta lemt par šiem jautājumiem, ja tā nav dalībvalstu kompetence;
- AA. tā kā līgumu slēgšana ar apakšuzņēmējiem darba nolūkos nav skaidri nodalīta no aizdomīgas pakalpojumu tirdzniecības un sniegšanas, kuras pamatā ir likumīgi līgumi ar īsteni pašnodarbinātām personām; tā kā krāpnieciska prakse ir jānošķir no godīgām civiltiesiskām un uzņēmējdarbības attiecībām,

Prioritārie pasākumi

Eiropas sociālie modeļi

1. aicina Padomi un Komisiju, ņemot vērā ekonomikas lejupslīdi, vēlreiz uzsvērt to nozīmi, kāda ir spēcīgai, uz sociālām vērtībām orientētai Eiropai, īstenojot ilgtspējīgu, efektīvu un rezultatīvu sociālo un nodarbinātības politiku; aicina Komisiju izstrādāt vērienīgu sociālās politikas programmu 2010.–2015. gadam;
2. mudina Komisiju izstrādāt saskaņotu politikas plānu par pienācīgas kvalitātes nodarbinātību atbilstīgi Eiropas Savienības Pamattiesību hartai;
3. uzsver, ka šajos grūtajos laikos ir būtiski par sociālās programmas prioritāti noteikt darba vietu radīšanu un profesionālo izaugsmi; uzskata, ka pašreiz lielāks elastīgums darbavietā ir svarīgāks nekā jebkad iepriekš;
4. aicina Komisiju atjaunināto sociālo programmu apvienot ar citām iniciatīvām, tādām kā Eiropas Dzimumu līdztiesības pakts, Eiropas Jaunatnes pakts un Eiropas Ģimeņu alianse, lai sociāli nelabvēlīgām grupām atvieglotu piekļuvi sociālajai palīdzībai;
5. pauž bažas par to, ka Komisijas paziņojumā par atjaunināto sociālo programmu ierosinātie pasākumi ir nepietiekami saskaņoti, lai mainītu pašreizējo nabadzības un atstumtības līmeni ES un pildītu pašreizējos uzdevumus sociālās kohēzijas jomā;
6. jo īpaši pauž nožēlu par to, ka Komisijas paziņojumā par atjaunināto sociālo programmu nav ietverti priekšlikumi šādos jautājumos, kam ir izšķiroša nozīme, lai panāktu līdzsvaru starp uzņēmējdarbības brīvībām un sociālajām tiesībām:
 - direktīva par darba pamattiesību nodrošināšanu visiem darba ņēmējiem neatkarīgi no nodarbinātības statusa, lai aizsargātu darba ņēmējus, kuri nodarbināti nestandarta darba attiecībās un kuru skaitam ir tendence palielināties;
 - Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽¹⁾ pārskatīšana, papildus paredzot dzimumneitrālu darba novērtēšanas sistēmu, lai samazinātu darba samaksas atšķirības starp dzimumiem gan atsevišķās nozarēs, gan starp tām; un
 - direktīva par pārrobežu darba koplīgumu slēgšanu saskaņā ar faktisko situāciju pārrobežu uzņēmējdarbības jomā;
7. uzsver, ka ir jāturpina darba tiesību minimuma standartu izstrāde; apzinās, ka ne uzņēmējdarbības brīvības, ne konkurences noteikumi nav svarīgāki par sociālajām pamattiesībām;
8. norāda, ka sociālajai politikai ir jāietver tādi svarīgi pasākumi kā labāka līdzsvara panākšana starp stabilām sociālajām tiesībām un brīvībām, diskriminācijas izskaušana, līdztiesības veicināšana un Eiropas sociālo modeļu modernizēšana un reformēšana, vienlaikus nostiprinot to vērtības;

(1) OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

9. norāda, ka tā jēdziena formulēšana, kas ietver dalībvalstu noteikumus, kam ir izšķiroša nozīme sabiedriskās, sociālās un ekonomiskās kārtības nodrošināšanai, ir politisks jautājums, kas jārisina demokrātiski leģitīmā procesā; tādēļ aicina Komisiju sākt atklātas debates, lai precizētu to jēdzienu, kas ietver vispārējus sabiedriskās kārtības noteikumus, un aicina vajadzības gadījumā iesniegt likumdošanas priekšlikumu;

10. uzskata, ka šis nav īstais brīdis, lai samazinātu izdevumus sociālajā jomā, bet gan šobrīd ir laiks paātrināt sociālās reformas; uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāatbalsta dalībvalstu sociālo modeļu infrastruktūra, tostarp vispārējas nozīmes sociālie pakalpojumi, atkārtoti uzsverot, cik būtiska ir vispārējas piekļuves nodrošināšana šādiem pakalpojumiem un to kvalitāte un ilgtspējība;

11. pauž nožēlu, ka situācijā, kad finanšu krīze uzskatāmi parāda valsts iejaukšanās nozīmi, lai saglabātu saimniecisko darbību un nostiprinātu sociālo kohēziju, Komisija nav iesniegusi priekšlikumu pamatdirektīvai par vispārējas nozīmes pakalpojumiem un līdz ar to ES nav nodrošinājusi sabiedrisko pakalpojumu turpmāku sniegšanu un nav nostiprinājusi to izšķirošo nozīmi;

12. aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, kura mērķis ir nodrošināt vispārējas nozīmes sociālo pakalpojumu juridisko noteiktību;

13. uzsver, ka ir jārod veidi, kā modernizēt un reformēt valsts drošības sistēmas, lai izskaustu nabadzību, īstenojot ilgtermiņa plānu, jo īpaši attiecībā uz pienācīgu minimālo algu, pensiju un veselības aprūpes pakalpojumiem; uzsver, ka ir iespējas panākt lielāku minimālās algas un pensiju sistēmas finansiālo ilgtspējību, kā arī veselības aprūpes pakalpojumu kvalitāti un efektivitāti, uzlabojot to organizēšanu un pieejamību un nostiprinot valsts un privātā sektora partnerību saskaņā ar subsidiaritātes principu, un atbalstot pastiprinātus centienus, lai izveidotu progresīvās nodokļu iekasēšanas sistēmas, kas varētu mazināt nevienlīdzību;

14. atzīmē, ka dažas dalībvalstis ir ieviesušas minimālās darba algas koncepciju; ierosina, ka citas dalībvalstis varētu gūt labumu, izpētot šo pieredzi; aicina dalībvalstis uzraudzīt sociālās un ekonomiskās līdzdalības priekšnosacījumu ievērošanu attiecībā uz visiem, jo īpaši paredzēt noteikumus tādās jomās kā minimālā alga, citus juridiski vai vispārēji saistošus noteikumus, vai slēdzot koplīgumus saskaņā ar valstu tradīcijām, kas ļautu pilnas slodzes darbiniekiem no saviem ieņēmumiem pārticīgi dzīvot;

15. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka visiem iedzīvotājiem ir pieejami banku pamatpakalpojumi;

16. uzskata, ka sports un kultūras pasākumi ir būtisks sociālās integrācijas instruments, kas sekmē personības izaugsmi, sniedz labumu sabiedrībai un attīsta talantus;

17. aicina Komisiju vides un veselības jautājumus pēc iespējas drīz iekļaut ES kopējā politikā, lai saskaņā ar EK līguma noteikumiem nodrošinātu augstu veselības un vides aizsardzības līmeni;

18. atbalsta Komisijas nodomu paplašināt sociālo programmu, aptverot jaunas jomas; pauž nožēlu, ka vides jautājumus bieži vien izskata tikai saistībā ar klimata pārmaiņām; atzinīgi vērtē Komisijas atjauninātos paziņojumus par atbalstu ilgtspējīgai tautsaimniecībai ar zemu CO₂ emisiju, taču pauž nožēlu, ka Komisijas priekšlikumā nav ietverti nekādi konkrēti pasākumi, lai ņemtu vērā ekoloģiskās un klimata krīzes radīto ietekmi uz sociālo un veselības jomu;

19. uzsver, ka galēju nabadzību un tās izraisītu sociālo atstumtību nevar izprast tikai no ekonomikas viedokļa, pamatojoties tikai uz rādītājiem, bet tā ir jāizprot arī no cilvēktiesību un pilsoniskuma viedokļa; atzīst, ka kapitāla un preču brīvas aprites princips pats par sevi neļauj izskaust nabadzību vai hronisku nabadzību, un jo īpaši to, ka galējas nabadzības skartajiem ir laupītas iespējas un nav ļauts pilnībā piedalīties kopienas dzīvē, padarot viņus vienaldzīgus pret apkārtējo vidi;

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

Sociālā un nodarbinātības politika

20. atzinīgi vērtē Komisijas tiesību aktu paketē par ģimenes un darba dzīves saskaņošanu ietvertos priekšlikumus, kuru īstenošana tika uzsākta 2008. gada beigās; mudina Komisiju izstrādāt ieteikumus dalībvalstīm, kuras nepārprotami atpauz uz mērķu īstenošanas, kurus izvirzīja Barselonas 2002. gada Eiropadomes sanāsmē attiecībā uz bērnu aprūpes nodrošināšanu līdz 2010. gadam; turklāt aicina Komisiju mudināt darba devējus piemērot elastīgu darba režīmu, optimizējot IKT izmantošanu un prasmes un jaunus darba organizēšanas veidus, tādējādi veicinot elastīgu darba laiku un to atbilstību uzņēmumu, pārvaldes iestāžu un skolu darba laikam;

21. aicina Komisiju ierosināt priekšlikumu par labāku privātās, ģimenes un darba dzīves saskaņošanu, optimizējot IKT izmantošanu un prasmes un jaunus darba organizēšanas veidus, ņemot vērā bērnu vajadzības un labklājību un vienlaikus sekmējot efektīvāku darbavietu aizsardzību, kas tādējādi apstiprina vecāku un aprūpētāju tiesības uz elastīgu darba režīmu, panākot atbilstību viņu vajadzībām un īpašu uzmanību pievēršot tam, lai šī iespēja būtu pieejama cilvēkiem ar zemiem ienākumiem un tiem, kuri strādā nestabilās vai zemas kvalitātes darbavietās;

22. pauž nožēlu par ES un dalībvalstu vājo politiku attiecībā uz aizvien lielāko nabadzību un jo īpaši - bērnu nabadzību;

23. mudina dalībvalstis saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionālātes principiem ieviest garantētu minimālo ienākumu shēmas, lai īstenotu sociālo integrāciju;

24. uzskata, ka jaunos uzdevumus demogrāfijas jomā var risināt, pievēršoties situācijai, kādā atrodas nabadzībā dzīvojošas sievietes, kurām ir nevienlīdzīga un nepietiekama piekļuve uzturam, mājokļiem, izglītībai un atalgojumam un kurām ir grūti saskaņot darbu ar privāto un ģimenes dzīvi;

25. aicina efektīvāk novērst un cīnīties pret mācību priekšlaicīgu pamešanu, izvirzot devīzi „mācīties ir izdevīgi”; aicina efektīvāk organizēt izglītības sistēmas un skolu mācību programmas pielāgot nākotnes darba tirgum, ņemot vērā sabiedrības vajadzības un tehnoloģijas attīstību; aicina arī turpmāk popularizēt un atbalstīt „otrās iespējas skolu” koncepciju un informālo un neformālo izglītību, kas praksē ir apliecinājusī, ka tā palielina jauniešu un pieaugušo līdzdalību tradicionālajā skolu apmācībā, palīdzot ES samazināt mācības priekšlaicīgi pametušo skaitu; šajā nolūkā aicina beidzot likvidēt jebkāda veida un ikvienu iespēju nevienlīdzību ES izglītības sistēmās, jo īpaši - likvidēt zema līmeņa izglītību un izglītības segregāciju, kas nelabvēlīgi ietekmē sociāli atstumtās grupas, sevišķi romus;

26. prasa efektīvāk īstenot mūžizglītības un apmācības pasākumus, kuru mērķis ir apmācīt iedzīvotājus, jo īpaši mazkvalificētus, lai viņiem dotu iespējas vienmērīgi un bez diskriminācijas iekļauties vai atgriezties darba tirgū, tādējādi sekmējot sociālo inovāciju; iesaka lielāku vērību pievērst uzņēmējdarbības prasmēm, jo īpaši sieviešu un jauniešu uzņēmējdarbībai, IKT un komunikācijas prasmēm, finanšu zināšanām un valodu prasmēm;

27. uzsver, ka ES ir jāuzlabo izglītība, padarot dinamiskāku dalībvalstu izglītības sistēmu pārraudzības un salīdzināšanas procesu, lai paātrinātu profesionālo kvalifikāciju un standartu savstarpējo atzīšanu;

28. uzskata, ka aktīvai sociālās integrācijas politikai mērķtiecīgi jāietekmē nabadzības un sociālās atstumtības izskaušana gan attiecībā uz tiem, kuri strādā algotu darbu (mazturīgie darba ņēmēji), gan tiem, kuri nestrādā algotu darbu;

29. uzsver, ka ir jāveicina universitāšu un uzņēmumu sadarbība, jo ir svarīgi nodrošināt, ka šie partneri sadarbojas un atbalsta cits citu, sniedzot labumu pašu struktūrām, darbiniekiem un studentiem; uzskata, ka ir jāveido saikne starp universitāšu mācību programmām un uzņēmēju aprindām un ka uzņēmumiem ir jādod iespēja pilnveidot studiju programmas, piedāvājot prakses, rīkojot atvērto durvju dienas studentiem utt.;

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

30. vērs uzmanību uz to, ka ir jāpanāk labāks līdzsvars starp elastīgumu, drošību un vajadzību nodrošināt pienācīgas algas, lai darba tirgū integrētu jauniešus, vecāka gadagājuma cilvēkus, sievietes, ilgstošos bezdarbniekus un mazāk aizsargātu iedzīvotāju grupas; iesaka dalībvalstīm, īstenojot valsts elastdrošības stratēģijas, ņemt vērā Parlamenta 2007. gada 29. novembra rezolūciju par kopējiem elastīguma un sociālās drošības principiem;

31. uzskata, ka īpaši finanšu un ekonomikas krīzes laikā, kad bieži vien notiek štatu samazināšana un pārstrukturēšana, sevišķi svarīga ir darba ņēmēju līdzdalība tādu uzņēmumu lēmumu pieņemšanas procesos, kas ietekmē darba ņēmēju darbu un iztiku; atzinīgi vērtē nesen pārskatīto ⁽¹⁾ Padomes 1994. gada 22. septembra Direktīvu 94/45/EK par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklaušanāsai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās ⁽²⁾; atkārtoti aicina nostiprināt Eiropas Uzņēmumu padomes darbību, kā minēts Parlamenta 2001. gada 4. septembra rezolūcijā par Direktīvu 94/45/EK ⁽³⁾;

32. uzsver, ka sociālajai un nodarbinātības politikai ir jāveicina darba vietu radīšana un šāda politika ir jāīsteno pēc iespējas drīz, lai novērstu pašreizējo ekonomikas krīzi, un tai jāsniedz darba un izglītības iespējas, kā arī jāmīkstina ienākumu zudums; uzskata, ka šādai politikai aktīvi jāmotivē iedzīvotāji meklēt darbu vai sākt individuālo uzņēmējdarbību; šajā ziņā uzskata, ka dalībvalstīm jārod piemēroti finansēšanas instrumenti, tādi kā kredītgantijas, samazinātas procentu likmes vai vienreizēji bezdarbnieku pabalsti, kā arī jākompensē ienākumu zudums un jāsniedz izglītības iespējas, kas bezdarbniekiem palīdzēs atrast jaunu darbu; atgādina par Komisijas visaptverošo aktīvās integrācijas pieeju, kas ietver atbalstu pienācīgu ienākumu gūšanai, piekļuvi integrējošiem darba tirgiem un kvalitatīviem sociālajiem pakalpojumiem;

33. aicina Komisiju ierosināt iniciatīvas, kas ļautu skaidri nodalīt darba devējus, īstēni pašnodarbinātas personas un mazos uzņēmējus, no vienas puses, un darba ņēmējus, no otras puses;

34. uzsver, cik ļoti svarīgi ir sniegt atbalstu mātēm, piešķirot ģimenes pabalstus nepilngadīgajiem un izveidojot piemērotu sistēmu, kas ļautu pēc bērna kopšanas atgriezties darba tirgū, īpašu uzmanību pievēršot vientuļajām mātēm, jo jāņem vērā šīs grupas neaizsargātība;

35. norāda, ka sociālajai ekonomikai tāpat kā jebkuram uzņēmējdarbības veidam ir būtiska nozīme Eiropas ilgtspējīgas ekonomikas veicināšanā, panākot līdzsvaru starp rentabilitāti un solidaritāti; turklāt jāizveido drošs sociālās ekonomikas uzņēmumu tiesiskais regulējums; uzsver, cik būtisks ir brīvprātīgo darba ieguldījums sociālajā jomā, jo īpaši cīņā pret nabadzību un sociālo atstumtību un mazāk aizsargātu iedzīvotāju grupu atbalstīšanā;

36. uzsver, ka ne visi cilvēki spēj strādāt un ne visiem šobrīd ir darbs, un atgādina, cik svarīgi ir īstēnot Ieteikumu 92/441/EEK, kas apstiprināts Eiropadomes 2008. gada 11. un 12. decembra sanāksmē, un kurā atzīts, ka jānodrošina „pietiekami līdzekļi un sociālā palīdzība, lai dzīvotu cilvēka cienīgu dzīvi”, paplašinot minimālo ienākumu shēmas, kurās ietvertas visas dalībvalstis, un palielinot minimālo ienākumu līmeņus, lai nodrošinātu, ka tie ir pieejami un pietiekami;

37. uzskata, ka mikrokredītu attīstībai var būt liela nozīme, (ilgstošiem) bezdarbniekiem nodrošinot atbalstu pārejai uz pašnodarbinātību; norāda, ka mikrokredītu izsniegšana jau ir palīdzējusi daudzās šādās situācijās, sekmējot atgriešanos darba tirgū, turklāt tas atbilst Lisabonas stratēģijai; aicina Komisiju izplatīt vairāk informācijas par mikrokredītu iespējām un pieejamību un uzlabot piekļuvi tai, kā arī īpaši pievērst uzmanību sabiedrības grupām, kurām visvairāk nepieciešami mikrokredītu piedāvājumi un kuras no tiem varētu gūt visvairāk labuma;

38. aicina veidot ciešāku saikni starp elastdrošības īstēnošanu un sociālā dialoga veicināšanu, ievērojot valsts tradīcijas un praksi;

⁽¹⁾ Direktīva 2009/38/EK (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽²⁾ OV L 254, 30.9.1994., 64. lpp.

⁽³⁾ OV C 72 E, 21.3.2002., 68. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

39. prasa atcelt birokrātiskos šķēršļus maziem un vidējiem uzņēmumiem; aicina padziļināti īstenot principus, kas ierosināti Komisijas paziņojumā par Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu;

40. pilnībā atzīstot dalībvalstu kompetenci algu politikas jomā, ierosina, ka sociālajiem partneriem vajadzētu valsts līmenī izvērtēt jaunas algu politikas metodes, kas likvidētu pašreizējo negatīvo attiecību starp algu samazināšanos un peļņu un ietvertu darba ņēmēju lielāku finansiālo līdzdalību uzņēmumu ienākumu gūšanā, īstenojot shēmas, kas mazina inflācijas ietekmi; uzskata, ka šādas shēmas ļautu novirzīt darba ņēmēju papildu ienākumus uz īpašiem uzņēmumu izveidotiem kapitāla fondiem; aicina apspriest iniciatīvas par iespējām, kā mudināt uzņēmumus izmantot šādas metodes, kā arī apspriest tiesisko regulējumu, ar ko nosaka darba ņēmēju piekļuvi šādiem fondiem ilgākā laika posmā; iesaka sociālajiem partneriem ņemt vērā, cik svarīgi ir atjaunināt saistības attiecībā uz „algām, kas nodrošina pienācīgas kvalitātes dzīves līmeni” un kas garantē, ka minimālās algas krietni pārsniedz pienācīgu ienākumu līmeni, ļaujot cilvēkiem izkļūt no nabadzības un gūt labumu no darba;

41. prasa, lai nediskriminācijas un vienlīdzīgu iespēju veicināšana visās jomās pamatojas gan uz stabilu tiesisko pamatu, gan politikas līdzekļu klāstu un lai nediskriminācijas un vienlīdzīgu iespēju principi tiktu integrēti visos atjauninātās sociālās programmas aspektos;

42. prasa Komisijai veikt pētījumu par vidēja termiņa un ilgtermiņa ietekmi uz zināšanu mobilitāti, lai rezultātus izmantotu kā pārliecinošu pamatojumu pasākumiem, kuru mērķis ir mazināt nelabvēlīgās sekas;

Imigrācija

43. vērš uzmanību uz imigrācijas negatīvo ietekmi (iespējamo intelektuālā darbaspēka emigrāciju), ko tā var atstāt uz attīstības procesu dažās izcelsmes valstīs, tostarp uz ģimenes struktūru, veselību, izglītību un pētniecību; atgādina, no otras puses, par ekonomikas krīzes ietekmi uz uzņēmējvalstu darba tirgiem, izraisot tajos nelīdzsvarotību;

44. uzsver, cik svarīga ir ētikas principu ievērošana, pieņemot darbā speciālistus no trešām valstīm, jo īpaši veselības aprūpes jomā, un aicina izstrādāt rīcības kodeksu par starptautisku pieņemšanu darbā tās dalībvalstīs, kuras to vēl nav izdarījušas;

45. uzsver, ka imigrācijas ilgtermiņa ietekme uz demogrāfiskajām izmaiņām ir neskaidra, jo tā ir atkarīga no migrācijas plūsmas mainības, ģimeņu atkalapvienošanās un dzimstības līmeņa;

46. uzskata, ka legālas nodarbinātības gadījumā imigranti sniedz ieguldījumu sociālā nodrošinājuma sistēmu ilgtspējīgā attīstībā un arī nodrošina sev pensiju un sociālās tiesības;

47. uzsver, ka veiksmīgai imigrācijas politikai, kuras pamatā ir cilvēktiesības, ir jāveicina saskaņotas un efektīvas migrantu integrācijas stratēģijas īstenošana, pamatojoties uz līdztiesīgām iespējām, kas garantē imigrantu pamattiesības un nodrošina labāku līdzsvaru starp tiesībām un pienākumiem;

48. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu piemērot sankcijas tiem darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu pilsoņus, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli; uzsver, cik svarīgi ir izskaust to trešo valstu pilsoņu izmantošanu, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli, vienlaikus ievērojot neaizsargāto personu tiesības; šajā saistībā aicina Komisiju sekmēt iespējas, kas ļautu likumīgi nodarbināt trešo valstu pilsoņus, kuri dalībvalstīs uzturas legāli;

49. atzinīgi vērtē direktīvas priekšlikumu par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē (COM(2008)0414); tomēr vērš uzmanību uz to, ka ar minēto direktīvu nevajadzētu ES iedzīvotāju vidū padziļināt diskrimināciju viņu ekonomiskā stāvokļa dēļ;

50. uzskata, ka pašreiz spēkā esošo nodarbinātības tiesību aktu īstenošanas un piemērošanas nostiprināšana atbilstīgi dalībvalstu un Kopienas tiesībām un Starptautiskās Darba Organizācijas (SDO) konvencijām jānosaka par ES iestāžu un dalībvalstu prioritāti;

Tresdiena, 2009. gada 6. maija

51. uzsver, ka visā Eiropas Savienībā ir jānostiprina pretdiskriminācijas tiesību akti; aicina Komisiju veicināt dalībvalstu apmaiņu ar paraugpraksi, lai nākotnē sekmētu migrantu veiksmīgu integrāciju; atzīmē, ka, jo īpaši ekonomisko grūtību laikā, nesamērīgi liela ir nelabvēlīgā ietekme uz sabiedrības visneaizsargātāko daļu, kurā bieži vien ietilpst arī migranti;

ES ārlietas

52. uzskata, ka ārlietās ES varētu būt aptverošāka nozīme sociālo un vides pamatstandartu popularizēšanā; pauž pārliecību, ka ir jāveic papildu centieni attiecībā uz novēršanas mehānismiem, uzraudzību un sankcijām, kas piemērojamas par pārkāpumiem;

53. uzskata, ka ES varētu darīt vairāk, lai ietekmētu starptautisko darba kārtību attiecībā uz pienācīgas kvalitātes darbu un aktīvi veicinātu atbilstību SDO konvencijām, cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, kas dotu ieguldījumu miera nodrošināšanā visā pasaulē un ES interešu un vērtību aizstāvēšanā;

54. uzsver, ka Kopienas tiesiskā regulējuma (gan primāro, gan sekundāro tiesību aktu) izstrāde nekādā veidā nedrīkst būt pretrunā ar starptautiskajām saistībām, kas ietvertas SDO konvencijās;

55. atzīmē, ka ES ir jātiecas uz globalizācijas procesu, kas būtu sociāli iekļaujošāks un ilgtspējīgs ekonomikas un vides ziņā; atzīmē, kas tas, kādā veidā uzņēmumi veic komercdarbību, ne vien lielā mērā ietekmē ekonomiku, bet arī ievērojami skar sociālo jomu gan ES, gan trešās valstīs un jo īpaši jaunattīstības valstīs; tādēļ mudina Komisiju aktīvi popularizēt uzņēmumu sociālās atbildības koncepciju, veicinot ieteikuma tiesību instrumentu ieviešanu vai vajadzības gadījumā izstrādājot tiesību aktu priekšlikumus;

Struktūrfondi

56. iesaka nostiprināt struktūrfondu potenciālu, padarot procedūras vienkāršākas, elastīgākas un uzlabojot tās, kā arī izvēšot sociālās integrācijas mērogu, lai dalībvalstīm palīdzētu optimizēt sociālās un nodarbinātības politikas rezultātus; aicina dalībvalstis un reģionus pilnībā iesaistīt partnerus atbilstīgi Struktūrfondu pamatregulas 16. pantam ⁽¹⁾; īpaši iesaka nodrošināt partneriem piekļuvi Eiropas Sociālā Fonda (ESF) līdzekļiem, lai tādējādi palielinātu veikspēju;

57. uzsver, ka atjauninātajā sociālajā programmā jānosaka skaidras saistības, ar ko paredz, ka ES struktūrfondi un kohēzijas fondi palīdzēs sasniegt sociālās programmas mērķus; tādēļ aicina dalībvalstis izmantot Eiropas Sociālo fondu (ESF) un visus pārējos struktūrfondus, lai uzlabotu ne vien iedzīvotāju nodarbinātības izredzes, bet arī sociālo infrastruktūru;

58. atzīst, ka struktūrfondi lielā mērā arī turpmāk būs galvenais finansēšanas instruments sociālo mērķu īstenošanā, un aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt sinerģiju ar citām programmām un atbalstīt saskaņotību ar visām daudzgadu pamatprogrammām, tādām kā *Daphne*, *Progress*, Sabiedrības veselības aizsardzības programma, kā arī programma „Eiropa iedzīvotājiem”;

59. aicina īpašu uzmanību pievērst reģioniem, kurus vislielākā mērā ietekmē globalizācija, kā arī tiem reģioniem jaunajās dalībvalstīs, kurās norit sociālās konverģences process;

60. uzskata, ka programma *Progress* varētu sekmēt Eiropas sociālo modeļu modernizācijas labāku novērtēšanu, apzinot izmēģinājuma projektu rezultātus;

61. uzskata, ka atsevišķos ES reģionos, īpaši lielākās pilsētās, personu brīva pārvietošanās iekšējā tirgū ir radījusi jaunas problēmas saistībā ar ārkārtas sociālās aizsardzības nodrošināšanu tiem cilvēkiem, kuri nespēj sevi uzturēt, tādējādi radot papildu spiedienu uz (labdarības) privātajiem un valsts dienestiem, kuri sniedz ārkārtas palīdzību, piemēram, bezpajumtniekiem vai mūsu sabiedrības sociāli atstumtām grupām;

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 11. jūlija Regula (EK) nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu (OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.)

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

Normatīvās darbības*Sociālais un pilsoniskais dialogs*

62. uzsver, ka iedzīvotāju elastīgumu un spēju pieņemt pārmaiņas var palielināt, panākot savstarpēju uzticību, ko var veicināt, īstenojot efektīvāku un pārredzamāku sociālo dialogu, kā arī nodrošinot efektīvāku sabiedrības līdzdalību politikas veidošanā un īstenošanā;
63. uzskata, ka sociālā dialoga jomā īpaši svarīgi ir mudināt izstrādāt politiku par veselības aizsardzību un drošību darbā un kopumā svarīgi ir popularizēt uzlabojumus, lai nostiprinātu dzīves kvalitāti darbavietā; aicina Komisiju sākt debates par to, kā darba ņēmējus, kuri strādā nepilnu slodzi (pagaidu darbinieki, nepilna darba laika darba ņēmēji, darbinieki, kuriem ir līgums uz noteiktu laiku), iesaistīt sociālajā dialogā;
64. ņemot vērā, ka sarunu rezultāti ar Eiropas sociālajiem partneriem plašākai sabiedrībai ir maz zināmi un netiek publiskoti, aicina veicināt informētību par sociālā dialoga rezultātiem nolūkā uzlabot tā ietekmi un turpmāko attīstību;
65. uzskata, ka arī turpmāk, veicinot sociālo dialogu, ir jāpopularizē sadarbības kultūra, kas darba tirgū ir aizstājusi uz konfliktiem balstītu kultūru;
66. uzskata, ka atbilstīgi vienlīdzības principam debatēs par ekonomisko un sociālo modeli tiešākā veidā ir jāiesaista pilsoniskās sabiedrības organizācijas un cilvēki, kurus skārusi nabadzība un sociālā atstumtība;
67. norāda, ka sociālajiem partneriem ir jācenšas strādāt pie daudzgadu plāniem, kuros ietverti konkrēti grafiki un darbu izpildes termiņi nolūkā ilgtermiņā īstenot ilgtspējīgu stratēģiju;
68. aicina rīkot plašas debates ar Eiropas ieinteresētajām personām, valsts varas iestādēm, darba devējiem, darba ņēmējiem un pilsonisko sabiedrību par sociālo programmu laika posmam pēc 2010. gada;
69. atzīmē, ka dalībvalstīm ir jāatbalsta jauni izmērojami, saistoši un kvantitatīvi sociālie mērķi un rādītāji Lisabonas stratēģijā laika posmam pēc 2010. gada, ietverot arī saistības veikt pasākumus ar mērķi izskaust nabadzību un sociālo atstumtību un izstrādāt jaunu sociālā progresa paktu, kurā būtu noteikti jauni, sociāli ilgtspējīgi un vispārēji pamatoti ES mērķi un struktūra, kam būtu jāveido un jāstiprina AKM sociālajā jomā kā galvenais pīlārs;
70. norāda, ka uzņēmumiem ir svarīga nozīme ne tikai ES ekonomikā, bet arī sociālajā jomā, un līdz ar to vērš uzmanību uz uzņēmumu sociālās atbildības veicināšanu un vajadzību steidzami panākt progresu attiecībā uz kvalitatīvām darbavietām, tostarp algām, kas nodrošina pienācīgas kvalitātes dzīves līmeni, lai liktu pamatus sociālajam modelim un novērstu sociālo dempingu;
71. atbalsta efektīvu dialogu starp Parlamentu un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas būtu jārisina arī dalībvalstīs centralizētā, reģionālā un vietējā līmenī;
72. norāda, ka Eiropas brīvprātīgā darba gads būtu ideāla iespēja ES veidot attiecības ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām; aicina Komisiju sagatavot pamatu 2011. gadam, kas pasludināts par Eiropas brīvprātīgā darba gadu, pēc iespējas drīz iesniedzot atbilstīgus tiesību aktu priekšlikumus;
73. uzskata, ka pilsoniskās sabiedrības organizācijas ir jāiesaista lēmumu pieņemšanas procesā jau no paša sākuma un ka informācijai ir jābūt publiski pieejamai, atgriezeniskajai saiknei ir jābūt abpusējai un iesaistītajām pusēm ir skaidri jānorāda pārmaiņu darbības joma;
74. uzsver apspriežu procesa nozīmi un lietderību, norādot, ka tas ir efektīvs instruments iedzīvotāju līdzdalībai, jo sniedz iespēju tiešā veidā iesaistīties politikas procesā ES līmenī; aicina Komisiju veikt turpmākus pasākumus, lai, izmantojot plašsaziņas līdzekļus un citus piemērotus forumus valsts, reģionālā un vietējā līmenī, palielinātu informētību par turpmākajām ES apspriedēm;

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

75. ierosina, ka Eiropas iestādēm, valsts sociālajiem partneriem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir steidzami jāpieņem sociālais pakts, kas ietvertu sociālās jomas pasākumus, izvirzot reālistiskus un saistošus mērķus un nosakot rādītājus;

76. atzīmē, ka pilsoniskā līdzdalība sākas jau bērnībā, un aicina veicināt un atbalstīt uz bērniem un jauniešiem orientētas līdzdalības struktūras un iniciatīvas vietējā, reģionālā un valsts līmenī;

ES tiesību akti

77. uzsver, ka ir jāturpina un jāpabeidz izstrādāt regula par sociālās drošības sistēmu koordinēšanu, direktīva par pensiju tiesību pārvešanu un direktīvas priekšlikums par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas;

78. aicina pilnveidot likumdošanas procesu ES līmenī, izskaidrojot konkrēto darbību nepieciešamību ES līmenī, nodrošinot satura kvalitāti un sniedzot pārliecinošu un neatkarīgu ietekmes novērtējumu, ietverot ietekmi sociālajā, vides un ekonomikas jomā; jo īpaši aicina efektīvāk īstenot 2003. gada lēstāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾;

79. uzsver, ka par prioritāti ir jāizvirza efektīva sadarbība starp dalībvalstīm un efektīva ES tiesību aktu transponēšanas uzraudzība;

80. uzskata, ka labākā ES likumdošanas procesā ir jāpanāk pilsoniskās sabiedrības organizāciju iesaistīšana un ir jārisina iedzīvotājiem aktuāli jautājumi, tādējādi tuvinot viņus ES;

AKM

81. uzskata, ka ES līmenī ir jāstiprina saikne starp ekonomikas vidi un sociālo politiku, atkārtoti apstiprinot sākotnējos Lisabonas stratēģijas mērķus un vajadzību nodrošināt, ka ekonomikas un nodarbinātības politika aktīvi sekmē nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanu;

82. uzsver, ka ir jāpieņem juridiski saistoša sociālo pamattiesību harta;

83. atzīmē, ka Lisabonas līgums nodrošina to, ka, nosakot un īstenojot ES politiku, tiek ņemti vērā paši būtiskākie sociālās politikas aspekti;

84. uzskata, ka Lisabonas stratēģijā pēc 2010. gada ir jāietver nostiprinātā AKM, un aicina Komisiju turpmāk mudināt dalībvalstis noteikt valsts kvantitatīvos mērķus, konkrēti nabadzības samazināšanas un sociālās integrācijas jomā, tos jo īpaši atbalstot ar jauno izmērāmo un kvantitatīvo rādītāju pielietošanu;

85. aicina Padomi un Komisiju rast Parlamentam iespēju tieši piedalīties Lisabonas stratēģijas izstrādē laika posmam pēc 2010. gada;

*

* *

86. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.